

Bà Cố

Sưu tầm

Từ nhỏ, Tâm có thói quen chơi ở nhà thờ, niềm vui của Tâm rất trong trẻo, giúp lễ, kinh sáng, kinh tối, ca đoàn, thậm chí theo các bà mẹ quét dọn xung quanh nhà thờ.

Nhà sát vách, ngoài những giờ đi học, thời gian còn lại Tâm hay lén la bên nhà nguyện. Tâm có lòng sùng mến Thánh Thể một cách đặc biệt, nếu muốn tìm Tâm, người ta có thể đến nhà nguyện, sẽ nhìn thấy cậu bé rất nghiêm trang trên tay là quyển Kinh Thánh, ngồi lặng lẽ bên nhà tạm.

Ước muốn của Tâm sau này sẽ đi tu, thứ nhất là vì Tâm thấy được gần bên Chúa, thứ hai là vì đi tu được ở một mình một căn phòng, thứ ba là mỗi lần thấy ông bà cố cha sờ ghé thăm, mọi người đều nể phục, chúc mừng ngưỡng mộ làm an ủi tuổi già. Tâm muốn cha mẹ mình cũng sẽ như thế.

Thời gian trôi nhanh, mới đó mà Tâm đã học xong Thần Học, con đường tu học của Tâm rất suôn sẻ, do thông minh mà còn chăm chỉ, có lòng sùng mến Thánh Thể, đời sống rất khiêm nhường, anh em quý mến, các Cha Giáo tự hào về Tâm.

Mùa hè, Tâm đi giúp, sống ở họ đạo Tâm thấy vui, Cha xứ đi đâu cũng khoe, có được thầy giúp xứ rất hiền lành, đạo đức, sinh hoạt thiếu nhi tốt, tương quan với người lớn tuổi đúng chuẩn mực ai cũng yêu thương, thầy còn là tấm gương sáng về lòng sùng mến Thánh Thể cho mọi người noi theo.

Làng, ai cũng tự hào về Tâm, người lớn thì yêu quý, còn bọn trẻ thì cay cú vì Tâm là tấm gương mà ai cũng lấy ra so sánh để mắng phạt con mình, thậm chí hiềm tỵ ganh tỵ.

Có bạn, Tú bạn Tâm, ngoác miệng cãi lại mẹ vì bà đem Tâm ra so sánh, bà chửi Tú là đứa ăn hại, học hành không ra gì chơi bời lêu lổng, nhìn con người ta ngoan ngoãn làm thầy, rỡ danh cha mẹ họ hàng, tiếng thơm tiếng lành vang xa, còn con bà tụ tập, phá làng phá xóm.

Cái gì làm mẹ Tú hùng hổ với Tú, chỉ vì làm bà tương với nhau, mẹ Tú phải đối mặt với cảnh Bà Cố nhà thầy Tâm khoe con mình bất chấp, chỗ nào cũng mang ra, như cháu Tâm nhà tôi, từ nhỏ tới lớn, không cần phải khuyên bảo việc học hành, nhà thờ, nhà thánh, cháu tự giác, cháu là đứa thông minh nhất nhà, đi giúp xứ, cha sờ khen hết lời... Không như con ai kia... Mỗi lần nói đến đây ánh mắt lại hướng về mẹ Tú, máu trong người mẹ Tú nóng hừng hực, mà chẳng biết lời nào đối lại, cơn giận nén xuống, lâu ngày, bùng nổ.

Cái cách chanh chua của Bà Cố, khi liếc mắt về phía mẹ Tú, giống như bảo rằng bà là người mẹ thất bại, con cái lông bông, khó bảo, hỏi thử sao mẹ Tú không kiên tiết, thử hỏi sao mẹ Tú không muốn cầm chổi bữa đại vào người Tú cho hả dạ, đứa con làm xấu mặt gia tiên, bôi tro trét trấu lên danh dự cha mẹ...

Bốn phận là thứ mà Trời đặt lên vai, ai có phận nấy, Tú đâu có tụ tập với bạn bè thiệt, có học hành không ra gì thiệt, nhưng thử hỏi không có Tú mười mấy công ruộng ai lo cày cấy, đến mùa lúa ai nài lưng ra vác hết vào nhà, ai sửa lại mái nhà khi dột, ống nước khi hư, không phải mỗi lần chạm dáy cúp điện mẹ gọi Tú ới ới...

Mẹ sao phải mang Tú ra so với Tâm? Thử hỏi Tâm có làm được những gì mà Tú phải làm không? Sao mẹ không nhận ra cái ưu điểm của Tú để làm

nhẹ đi chút khuyết điểm con con? Mấy lần Tú định quảy ba-lô đi bụi mà bước ra khỏi cửa, rồi lại do dự bùi ngùi khi bỏ mẹ lại heo hút một mình, Tú lại gạt ngang ý định và lại lăm lúi đi nấu cơm, dọn dẹp nhà cửa để xoa dịu lòng mẹ.

Hết so với người ngoài, bà cố lại mắng nhiếc con cái trong nhà, anh cả tuy có vợ con, công ăn việc làm đang hoàng, nhưng những lúc tiếp khách về khuya, tiệc tùng say sìn, cũng đều được nghe bà cố giảng cái bài, nhà mình có thầy, làm sao làm cũng phải dòm ngó cho nó ra về anh Thầy...

Mắng con thì nó nhịn, đặng này bà cố cũng đay nghiến luôn thẳng rể, mà nó là đứa đạo theo, vì thương con gái bà hiền lành nét na, nó chịu đựng đầu lụy cho qua ngày đoạn tháng. Nó dù sao cũng lớn hơn Tâm, cũng có sĩ diện của người đàn ông trưởng thành, lúc nào cũng bị đem ra so bì cái chỉ số IQ với Tâm, lúc nào cũng bị cằn nhằn mấy cái lẻ tẻ rồi bà kêu học thầy Tâm mà sống cho người ta thương, câu đó làm tổn thương, thẳng anh rể ngậm bồ hòn làm ngọt vì không nỡ xa vợ con.

Nhưng con chó dòn nó vào chân tường, lúc đầu nó nhịn, đến lúc không thể nhịn nó quay lại cắn cho.

Vợ chồng cãi nhau, thẳng rể lại lôi ra cái vụ, mẹ mày chê tao thua thằng con bả, nó đi tu thì nó phải thế, tao có tu đâu mà bắt tao phải giống nó, nó là nó tao là tao, bao nhiêu cay cú bà mẹ, anh lại trút lên đầu vợ.

Bà cố không màng thế gian nghĩ gì, cứ gặp ai khơi chuyện một lúc là mang con ra khoe, lúc nào mắt cũng sáng quắc tự hào, lúc đầu người ta còn muốn nghe, nói riết đâm phát nhảm, mà hễ khen con mình thì phải so sánh với đứa khác trong nhà, mà nhất là thằng con rể lúc nào cũng là cái kết u uẩn.

Nhiều lần thấu tai thẳng rể, nó hậm hực, không dám nói, lại say sìn về trút lên đầu vợ con. Đời sống gia đình nó bắt đầu nát bấy, nó thề không đi nhà thờ vì nó không hợp với đạo của vợ, nó không đủ bác ái từ bi để tha thứ, vì cứ mỗi lần đi xưng tội ông cha khuyên bảo nó tha thứ, làm sao mà tha thứ được, nên thà tránh ông cha khỏi phiền, nó dời ra nhà trọ, chuyển vợ con theo. Một

mình đi làm, tiền nhà trọ, tiền sữa cho con, tiền lo cái ăn cái mặc, bao nhiêu thứ trút lên vai, lắm lúc phải nghe so bì thua đứa này đứa nọ, nó đâm rượu chè, say sìn, mỗi lần như thế nó lôi vợ ra trả đũa, lúc cái mặt bầm dập, chị hiền lành cam chịu, có lần thương chồng chị thỏ thẻ với mẹ, đừng mang anh ra so sánh với Tâm, như đụng vào chỗ ngứa bà cố nhảy rô rô, bà nói đúng chứ bà nào nói sai, con bà giỏi thì bà khen giỏi. Chị không dám làm phật lòng mẹ, về năn nỉ anh, mẹ nói gì kệ mẹ, mình lâu lâu về nhà chơi có một lần, nhịn mẹ cho lành. Những lúc tỉnh táo anh thương vợ, đánh vợ xong anh cũng đau, nhưng lúc đó không kiềm chế được, có lần bị tổn thương quá sâu, anh đòi ly dị vợ, cha sở phải kêu bà cố lên can ngăn, mà khổ nỗi bà cố đang ở chín tầng mây vì cả cái giáo xứ này có con ai bằng con bà cố. Cha thua!

Tâm biết tính mẹ, mà Tâm cũng đau khổ, đâu biết nói sao, có lần Tâm ê não khi nghe mẹ huyền thuyên kể chuyện con trai mình giỏi với một Cha và được Cha phán:- Sao con bà mà chẳng giống bà tí nào? Thầy ấy rất khiêm nhường...

Nhiều anh em cùng khóa, về giúp xứ Tâm, đều khuyên Tâm khuyên bà cố bớt, Tâm sao dám nói, sao dám tổn thương mẹ.

Một lần, Tâm ghé ngang nhà chị, thấy mặt mày chị đầy vết bầm, hỏi mãi, đứa cháu gái thỏ thẻ, ba nhậu sìn đánh mẹ, ba nói: – Bà chửi ba vô tích sự, bà nói nhà chỉ có cậu là tốt...

Tâm nghe tim mình nhói đau, cảm giác như bị ai đó đâm nhiều nhát vào, thương chị, thương anh, thương cháu nhỏ, Tâm lặng lẽ dâng gia đình nhỏ bé của anh chị cho Thánh Tâm Chúa.

Tâm liên li xin ơn trên biến đổi gia đình, Tâm thưa với mẹ, xin mẹ âm thầm đồng hành với Tâm, như Đức Maria âm thầm theo sát Con mình trên đường thập giá để đến đỉnh vinh quang. Tâm xin mẹ mỗi ngày lần chuỗi hạt và cùng cầu xin theo ý Tâm.

Mỗi ngày bên Chúa Thánh Thể, Tâm thì thầm...

Không lâu anh chị dọn về nhà, không lâu mẹ Tú không còn hồ báo với Tú, người ta thấy hai bà trương cùng dọn cỏ quét nhà thờ, giờ thì mẹ Tú lại khỏe, tầm này tháng sau cưới con dâu, nó đạo theo, mà con nhỏ nhìn hiền lành dễ thương, cưới về nhà mình không lo vì mình nhắc nhở con sống đạo...

Hạnh phúc của người này lắm khi lại là nỗi đau của người khác, thứ mà cứ tưởng ông Trời trở trêu đê lên vai người ta, hóa ra chỉ vì lòng người hẹp quá mà ra.

Không cần biến đổi người khác, chỉ là mình biến đổi, tự khắc mọi thứ sẽ đổi theo mình, mà muốn được thể cần ơn sâu thẳm trong tâm hồn toát lên từ khiêm nhu và lòng mến.

<https://gpcantho.com/ba-co/>

Hoa Nở Mùa Vui

Tháng Hoa kính Đức Mẹ

Kim Hai Phạm Thi

Ngắm màu nhiệm Mùa Vui Nhập Thể

Hoa KHIÊM NHƯỜNG bình thắm dưới trời đông

Hoa XIN VẮNG dù bão tuyết mưa giông

Vẫn khiêm tốn nở hoa đường sỏi đá.

Mẹ mang Chúa đi trao cho tất cả

Hoa THƯƠNG YÊU tươi sáng mỗi bước đi

Hoa KHÓ KHĂN Mẹ sinh Chúa Hài Nhi

Hoa VẮNG PHỤC Mẹ dâng Con đền Thánh.

Hoa CHỊU ĐỰNG những điều không thể tránh

Lạc mắt con Hoa héo úa vì đau

Hoa ĐỖ NÂNG cùng đứng dậy giúp nhau

Trong thử thách tựa nhau xin ơn Thánh.

Cùng kết hợp với tâm tình sốt sắng

Đoàn chúng con dâng Mẹ những lời kinh

Ngắm nhiệm mầu Thiên Chúa Giáng Sinh

Đời khó khăn vẫn nở hoa mùa tuyết.

Khi thời gian đã tới hồi viên mãn

Mẹ thay cho loài người đón nhận Ngôi Hai

Xin giúp con luôn yêu mến Lời Ngài

Qua màu nhiệm Mân Côi đầy ân phúc.

<https://www.vanthoconggiao.net/2018/05/chum-tho-ve-thang-hoa-cua-pham-thi-kim-hai.html>